

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

60M

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie mk 1200, z odnośzeniem do domu mk 1300, zamiejscowa mk 1300, zagranicą mk 1.600.

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Nr. 239. — Rok V.

Kraków, sobota 2 września 1922 r.

Red. naczelny KRZYWY ANTONI

Grób Shackletona wśród lodów.

Głównym echem po całej kuli ziemskiej odbiła się podróż do bieguna południowego słynnego podróżnika polarnego Shackletona, który mimo kilkakrotnych niepowodzeń z zaciętym uporem próbował jednak dopiąć swego celu i stanąć swoją stopą na biegunie południowym.

W roku bieżącym wyruszył Shackleton w nową podróż do bieguna południowego. Niestety podróż ta, po której spodziewał się wielkich rezultatów była już jego ostatnią wyprawą. Pod naporem lodów, okręt zatrzymał się dłuższy czas wśród lodowych wysepek południa. I tu śmierć położyła kres życiu nieustraszonego podróżnika. Ciało Shackletona pogrzebała załoga okrętu na wybrzeżu wysepek, wśród skalistych złomów skalnych a na mogile rozpostarł swe ramiona skromny krzyż metalowy.

O równość praw w armii

Na podstawie ustawy o ustaleniu starszeństwa i nadaniu stopni oficerskich w wojsku polskim z dnia 2 sierpnia 1919 r. L. dz. U. K. P. 65 powołane zostały wojskowe komisje weryfikacyjne, których zadaniem było ustalić stopnie starszeństwa wszystkich kategorii oficerów polskich. Praca ta, która według postanowień ustawy miała być zakończoną do dnia 1 października 1919 r. — **do dziś nie została definitywnie zakończona!** Potrzeba uregulowania, względnie ustalenia stopni oficerskich była głównym motywem i celem tej ustawy. Tego zadania ustawa ta nie spełniła, a błędy, jakie popełniono przy jej układaniu wywołały następstwa zła niepożądane, które powinny i muszą być usunięte w jak najkrótszym czasie. **Zamiast skonsolidować i zespolic wszystkie kategorie oficerów, składające się na polski korpus oficerski, zróżniczkowano je w skrajny sposób i traktowano każdą kategorię nie tylko osobno, ale nawet w zła odmienny i niczem niezasadniony sposób,** przyczem na pierwszy rzut oka daje się zauważyć uprzywilejowanie formacji ochotniczych, kosztem i to bardzo znacznym oficerów mianowanych przez rządy zaborcze. Wytworzyły się wskutek tego stosunki wprost nie do zniesienia, których szybkie radykalne usunięcie leży w interesie Wojska i Państwa.

Jest rzeczą powszechnie znaną, że **znaczna większość oficerów czynnej służby, stanowi element niezadowolony,** którego żadne podwyższenie pensji i polepszenie bytu materialnego — choćby ono było jeszcze bardziej rażące w stosunku do uposażenia państwowych pracowników cywilnych — nie zdoła zaspokoić. Przejąć nad tą kwestyą do porządku dziennego — znaczy otworzyć szeroko drogę dla fermentów w armii, które stanowczo miejsca mieć nie powinny.

Jedyną drogą do naprawy złego jest **skontrolowanie ustawodawstwa wojskowego i jego gruntowna reforma.** Ustawa o ustaleniu starszeństwa zawiera niemal w każdym artykule nielogiczności i zarówno jak i późniejsza ustawa o obowiązkach i prawach oficerów, otwiera szerokie pole dla władz centralnych do dowolnego tłumaczenia objętych nią przepisów, które też szeroko zostało wykorzystane.

Zasadniczym błędem ustawy jest, że **jakkolwiek miała ustalić starszeństwo oficerów — nie uczyniła tego, lecz ustalenie tych warunków pozostawiła uznaniu Naczelnego Wodza.** Stanowisko to jest całkiem niestuzne, gdyż warunki uzyskania stopnia oficerskiego powinny być ustalone ustawą, aby nie dopuścić do najdrobniejszej dowolności i zamknąć usta wszelkiej krytyce. Jest również, jak się okazało, wysoce niepolityczne, albowiem zamiast uregulować stosunki — wywołało słuszne niezadowolenie. Niezadowolenie jest tem większe, że wbrew twierdzeniu o równomiernym traktowaniu wszystkich oficerów ustawa podzieliła w art. 4 oficerów na dwie grupy, a mianowicie: pierwszą, do której należą b. legionści, b. oficerowie korpusów wschodnich, b. oficerowie armii Hallera i b. oficerowie innych formacji ochotniczych i druga — złożoną z oficerów armii zaborczych. Jedynie odnośnie do drugiej grupy oficerów poleca ustawa przeprowadzić ściśle i dokładnie obliczenie rzeczywistych lat służby — podczas gdy nie mówi tego odnośnie do pierwszej grupy oficerów, z czego na podstawie zwyczajnej logiki należy wnosić, że ustalenie stopni star-

Pogotowie francuskie na granicy niemieckiej.

Paryż (AW). „New York Herald“ donosi, że w Paryżu krąży obecnie pogłoska, iż wojska francuskie w obszarze nadreńskim otrzymały rozkaz utrzymania się w pogoto-

wiu. W okupowanej części niemieckiej, dokąd wysłano posiłki, odbyła się znaczna koncentracja garnizonów francuskich, stacyonowanych po kasarniach.

Nota rządu polskiego w sprawie Małopolski Wschodniej?

Wiedeń (AW). „Echo de Paris“ donosi, że rząd polski doręczył posłom państw akredytowanych w Warszawie notę, w której prosi o jak najrychlejsze uregulowanie stanu prawnego Galicji Wschodniej. Rząd polski wskazuje na zbliżające się wybory do Sejmu

i Senatu i dodaje, że opinia publiczna nie dopuści do tego, aby Galicja Wschodnia przy tej okazji została zupełnie wyłączona. Wspomniana nota zawiera też projekt statutu autonomicznego dla Galicji Wschodniej.

Ukraińcy grożą żydom pogromami jeżeli będą brać udział w wyborach.

Lwów (tel. wł.). Jak się dowiadujemy, dnia 26 b. m. odbył się we Lwowie zjazd „szerszego komitetu narodowego“, w którym wzięło udział 208 delegatów „robotniczej partii ze wszystkich powiatów wschodniej Małopolski.

Jak wiadomo, urzędowy organ Petruszewicza „Ukraiński Prapor“, wychodzący we Wiedniu, ogłosił rozkaz „rządu zachodnio-ukraińskiej republiki“, który wzywa całą ludność we wschodniej Małopolsce do wstrzymania się od wyborów.

Zjazd obradował w myśl polecenia nad wyborami i autonomią. W obu tych sprawach 208 głosami postanowiono wstrzymać się od głosowania w czasie wyborów i zaprotestować przeciw autonomii.

W uchwalonej rezolucji podkreślono, że

akt wyborczy dla narodu ukraińskiego nie istnieje, oraz postanowiono wnieść protest do państw Ententy przeciw wyborom. Uchwalono **cały szereg rezolucji antypolskich** oraz zajęto stanowisko wobec żydów, którym zwrócono uwagę, że lud ukraiński, który dotychczas był przychylnie wobec nich usposobiony, nie bierze odpowiedzialności za to, jeżeli wskutek ich udziału w wyborach **powstaną rozruchy antysemitckie.** Rezolucja wyraża wotum zaufania papierowemu rządowi Petruszewicza, jako jednemu legalnemu rządowi. Do rezolucji tej zgłosiły akces: partya radykalna i chrześcijańsko społeczna.

Jak więc widzimy, chcą Ukraińcy straszyć wielkością narodowe we wschodniej Małopolsce i grożą żydom rzezią i pogromami.

szeństwa oficerów pierwszej grupy następuje bez ścisłego i dokładnego obliczenia rzeczywistych lat służby — a jedynie na podstawie przepisów, zatwierdzonych przez Naczelnego Wodza, a skonstruowanych przez tego ostatniego zupełnie dowolnie. Wiadomym jest powszechnie, że stosunki awansowe w formacjach polskich ochotniczych były znacznie lepsze, niż w armiach zaborczych, tak dalece, że gdy tam dochodzono do stopni pułkowników po kilku latach służby, niezaważsze frontowej, w armiach stałych, można było osiągnąć co najwyżej stopień porucznika lub kapitana. Ustawa nie tylko nie uwzględniła tej okoliczności, ale ponadto dodatkowo zaaprobowała dalszy nadmierny awans oficerów pierwszej kategorii z krzywą oficerów innych.

Jako osobną kategorię oficerów grupy pierwszej, tj. ochotniczej, uważa ustawa obok oficerów P. Korpusu Posiłkowego, Korpusów Wschodnich i armii Hallera, oficerów „innych formacji polskich ochotniczych”. O ile się nie mylimy do kategorii tej należałoby zaliczyć jedynie oficerów t. zw. „P. O. W.”. Pod tym jednak względem zachodzi znaczna różnica zdań, czy P. O. W. można uważać za wojsko, a jej instruktorów za oficerów? Trudno odmówić racji twierdzeniu, że nie posiadała ona charakteru wojska, a jej oficerowie nie posiadali cienia tego wykształcenia fachowego, jakie z natury rzeczy, wojsko, będące organizacją jawną — w przeciwieństwie do organizacji konspiracyjnej — dawało swojemu oficerowi.

Sfery interesowane żądają zmiany dotychczasowych stosunków w kierunku zupełnej równości wobec prawa i zniesienia wszelkich różnic, wytworzonych na skutek błędnej polityki. Odpowiednie czynniki a przede wszystkim M. S. Wojskowych powinny wziąć głosy te pod sumienną rozważę,

tem bardziej, że nie są to objawy sporadyczne i oderwane, lecz coraz głośniejsze odzywają się jako wspólna myśl, koło której grupuje się Związek Oficerów rezerwy, rozpoczynający swoją działalność na przestrzeni całego Państwa.

Fundusz pożyczkowy dla oficerów.

Warszawa (Tel. wł.) Ministerstwo skarbu wyasygnowało znaczne kwoty na fundusz pożyczkowy dla oficerów, z którego mają być udzielane zaliczki na gaże.

Nowa afery bankowa w Warszawie.

SFAŁSZOWANE BLANKIETY. — 18 MILIONÓW. — DWAJ OSZUŚCI UJĘCI, JEDEN UMKNAŁ.

Warszawa (tel. wł.). Wykryto tu nową afery bankową. Oszustwo popełniono w niesłychanie sprytny sposób.

Tym razem wybrano sobie na ten cel Bank Międzynarodowy. Niejaki Kamiński poinformował się u wydalonego urzędnika tego banku, że znaczną część wypłat skutecznia się wskutek akredytywy oddziału „Deutsche Bank” w Gdańsku. Wydostano więc jeden blankiet, skopiowano w jednej z drukarni warszawskich i wypisano polecenie dla Banku Międzynarodowego, aby wypłacił Michałowi Szmidowi 18 milionów marek. Podpisy obu dyrektorów „Deutsche Bank” sfałszowano precyzyjnie.

Kamiński udał się do Banku dla handlu i przemysłu, aby otrzymać konto czekowe na fikcyjne nazwisko za fikcyjnym adresem. Konto otworzono Szmidowi, zapisując wpłaconą sumę 5000 marek, następnie Kamiński udał się do Banku Międzynarodowego i prosił, aby 18 milionów przekazano do Banku handlu i przemysłu na konto Szmida. Dokumenta „Deutsche Bank” nie wywołały żadnej wątpliwości — Bank dla handlu i przemysłu otrzymał polecenie uznania konta Szmida 18 milionów. Tego samego dnia trzeci współnik tej szajki zgłosił się do Banku dla handlu i przemysłu i na podstawie tego czeku Szmida otrzymał 18 milionów marek.

Falszerstwo wkrótce się uawniło i dwóch sprawców już złapano, trzeciego poszukują.

Pokłosie przedwyborcze.

Rada dzielnicowa Związku Ludowo-Narodowego.

W dniu wczorajszym odbyło się posiedzenie Rady dzielnicowej Zw. L. N. na zachodnią Małopolskę w obecności delegatów ze wszystkich powiatów. Obradom przewodniczył red. St. Rymar i b. minister Kucharski, sekretarował dr Wł. Świrski. Referaty wygłosili delegat Zarządu Głównego Z. L. N. red. Wierczak i red. Rymar. Po długiej i wyczerpującej dyskusji, w której poddano gruntownemu rozpatrzeniu sytuację polityczną i wyborczą, przyjęto jednomyślnie poniższą uchwałę:

„Rada dzielnicowa Związku ludowo-narodowego w Krakowie wita z zadowoleniem powstanie związku stronnictw chrześcijańskich i narodowych pod nazwą Chrześcijański Związek Jedności Narodowej i wyraża ubolewanie, że Stronictwo katolicko-ludowe z pod tej solidarności, jak często w Sejmie, tak i obecnie się wyłamało. Na to Stronictwo katolicko-ludowe spada wyłącznie odpowiedzialność za to, iż tu w zachodniej Małopolsce lud katolicki pójdzle do wyborów rozbity. Wyrażając przekonanie, że jedynie stanowcze zwycięstwo wyborcze Chrześcijańskiego Zw. Jedności Narodowej zapewnić może Polsce praworządność, pełny i normalny rozwój gospodarczy, oraz utwalić jej mocarstwowe stanowisko w świecie, Rada dzielnicowa Związku ludowo-narodowego wzywa wszystkich członków Związku do energicznej i wyczerpanej pracy, aby wynik wyborów odpowiedział tym wielkim i doniosłym skutkom, które od nich będą zależały.

Rada dzielnicowa wzywa Zarząd dzielnicowy, aby dołożył potrzebnych starań dla solidarnego skupienia wszystkich zdrowych i uczciwych elementów narodowych przy Chrześcijańskim Związku Jedności Narodowej.

Listy państwowe nie ustalone.

Warszawa (AW). Na ręce generalnego komitetu wyborczego dotychczas jeszcze państwowe listy kandydatów nie wpływają. Jednakże spodziewać się można, że listy te w dniach najbliższych będą przedłożone, tak, że posiedzenie państwowej komisji wyborczej nastąpi około połowy września.

Ułatwienie techniczne przy wyborach na wsi.

Dla prawidłowego przeprowadzenia spisu osób, mających prawo głosowania po wsiach na kresach północno-wschodnich zostaną wydelegowani przez starostwa specyjalni referenci z prawem opracowania i kontrolowania list wyborczych.

Trudności w zyskiwaniu kopii spisów wyborców.

Jeden z dzienników żargonowych pisze: „Podług ordynacji wyborczej każdy obywatel ma prawo nie później niż w dni 10 do opublikowania dekretu o wyborach, zainowić u naczelnika gminy, prezydenta miasta, burmistrza lub wójta, kopie spisów wyborców, za które trzeba płacić jedynie po cenie kosztu. W poniedziałek, jako w ostatnim terminie, niektóre organizacje zwróciły się do prezydenta miasta z prośbą o zarezerwowanie dla nich kopii list wyborczych. Na to otrzymały odpowiedź, że należy opłacić po 15.000 mk. na listę z każdego obwodu. A ponieważ w Warszawie jest 340 obwodów wyborczych, przeto wypada, że za kopie list wyborczych należy zapłacić ni mniej ni więcej tylko 5.400.000 mk. za każdą kopię”.

Narodowy Centralny Komitet Wyborczy m. st. Warszawy.

Powstały z wiosną b. r. ze złączenia się kilku społeczno-zawodowych komitetów wyborczych, wielu zrzeszeń społeczno-kulturalnych oraz szeregu działaczy społecznych Narodowy Centralny Komitet Wyborczy m. st. Warszawy na swym powakacyjnym zebraniu w dniu 27 b. m. postanowił w myśl swych zasad prowadzić akcję wyborczą zgodnie ze stronnictwami politycznymi, stojącymi na stanowisku obrony interesów państwowych i narodowych.

Kandydaci Ch. D. w Krakowie.

Władze stronnictwa Ch. D. zdecydowały już o szeregu kandydatów z ramienia stronnictwa. Na czele listy Ch. D. w okręgu Kraków-miasto stoi inż. M. Mianowski, profesor tużejszej szkoły przemysłowej oraz współpracownik „Głosu Narodu”.

Na liście okręgu Biała—Żywiec—Wadowice — Myślenice — Nowy Targ — Spisz i Orawa stoi p. Holeksa, redaktor „Głosu Narodu”.

Kandydaci P. P. S. na Zachodnią Małopolskę.

Na ostatnim posiedzeniu Rady dzielnicowej P. P. S. ustalono między innymi następujące listy kandydatek: dr Bobrowski (Kraków), Daszyński, Żuławski (Kraków powiat i t. d.), Czapiński, Durczak (Biała—Żywiec), dr Marek (Nowy Sącz—Wieliczka).

Do senatu zaproponowano p. Englischa z Krakowa.

Odezwa Witosa o pieniądzu.

Pan Wincenty Witos wydał odezwę do ludu, w której gromkimi słowami nawołuje do składania pieniędzy na wybory. Z wielkim namaszczeniem woła w odezwie p. Witos:

„Wrogowie wolności ludu i przeciwnicy jego praw zrobili już wszystko, ażeby do zwycięstwa ludu nie dopuścić. Wielcy panowie i ich marne sługi, klerykałni obłudnicy, rozbijacze jedności ludu i sprzedawczyki, połączyli się w jeden wielki i zwarty a ludowi wrogi obóz. Właściciele ziemscy i wielcy fabrykanci złożyli już miliardowe sumy i leżą je jeszcze. Do ich roboty przyłączyła się wielka część przedstawicieli władz, nie dopuszczając Was do zebrania i głosu. Pracują już ambony, a często, niestety, i konfesyonały, nad odebraniem Wam samodzielności i Waszego politycznego przekonania.

Zwyciężyć chcą i mają chłop polski i jego przywódców, zwyciężyć chcą myśl wolną i złamać przekonanie Wasze, utrzymać swoje olbrzymie majątki nietknięte, a masy ludowe uczynić niewolnikami, bez dachu i ziemi, żebrzącymi u nich kawałek czarnego chleba”.

Zapytać się tylko godzi, dlaczego tacy miliardarzy wojenni, jak Bryl, Kiernik, sam Witos, dlaczego cały szereg innych geszefciarzy, znanych z brudnych interesów doświadczeń, jajczarskich, skórnych i t. d. nie rzuci milionów na wybory ale wyciągnęli rękę do chłopu.

Kazanie piastowców dla urzędników.

W ostatnim numerze „Piasta” znajduje się napastliwy artykuł skierowany przeciwko urzędnikom. Kończy się on takim znamienym apelem:

„Zastanówcie się, czy macie słusność, złości i nienawiść do chłopu i poniewierając nim w każdym kroku. Zastanówcie się nad tem we własnym interesie i nie drażnijcie dłużej tej masy spokojnej. Obowiązkiem naszym powinno być budzenie u szerokich mas poszanowania dla wiary i zaufania w bezstronność i sprawiedliwość organów państwowych, a wy tymczasem postępowaniem swoim ściągacie na siebie nienawiść i oburzenie, przez co nie tylko sobie, ale państwu wyrządzacie największą szkodę!”

Oczywiście na takie lajdackie napaści piastowców na stan urzędniczy odpowie należycie stan przy wyborach, ale na razie byłoby do brze, gdyby poszczególne organizacje urzędnicze zażądały faktów pozytywnych, któreby wiodły, gdzie i kiedy wydarzyły się wypady poniewierania chłopami — o czym „Piast” pisze, czy wydarzyło się ich tak wiele, że to daje piastowcom prawo do rzucania obelg na cały urzędniczy.

Kukułki mieszozańskie i D. U. P.

Jak się dowiadujemy, na program obywatelskiego mieszczańskiego kandydować będą: b. prezydent ministrów i b. minister handlu i przemysłu w gabinecie Witosa, p. Przanowski, obecny minister handlu i przemysłu Dr. Strassburger i minister skarbu Jastrzębski. W Piotrkowie postawiona będzie jedna z tych kandydatur.

Również będąca w stadium organizacji Unia Narodowo Państwowa zaczyna na terenie Piotrkowa rozwijać akcję polityczną. Jak słychać, z jej ramienia ma zamiar kandydować tu mecenas Paschalski, znany z brońca warszawski, który już przy poprzednich wyborach kandydował z grupy radykalno-demokratycznej.

Mówią również o kandydaturze pełnomocnego, p. Tytusa Filipowicza.

Kto podrywa autorytet rządu!

Pod wpływem Piastowców żąda premier ustąpienia wojewodów.

Lwów (tel. wł.). Jak się dowiadujemy z całkiem pewnego źródła, zwrócił się premier Nowak do wojewody Grabowskiego i Jurystowskiego z zapytaniem, kiedy zamierzają

ustąpić ze swych stanowisk.

P. Nowak działa tu pod presją ludowców, którzy zagrozili mu przejściem do opozycji, jeżeli wojewoda Grabowski i Jurystowski nie ustąpią.

Niezwykłe odkrycie archeologiczne.

Lwów (tel. wł.). Jak donoszą z Buczacza, Władysław Zych, słuchacz politechniki lwowskiej, poczynił ciekawe odkrycia archeologiczne na t. zw. górze Fedora. Mianowicie odkopał on osadę przedhistoryczną, która — jak stwierdzono. — należy do kultury ceramiki malowanej.

Na zaproszenie Zycha pojechał na miejsce prof. Dr. L. Kozłowski, którego poszukiwania zostały uwiecznione wspaniałymi rezultatami. Odkryto wiele ceramicznych wy-

robów, narzędzia krzemienne i kościane, siekiery, żarna, figurki, a nawet dobrze zakonserwowany jęczmień i proso. Poszukiwania uwiarykowały odkrycie chaty podobnej do dziejszych chat podolskich. Jest to chata jednoizbowa, wpuszczona na 1 metr w ziemię. Ściany ma w kształcie czworoboku z gliny i drzewa, powała opiera się na słupie, znajdującym się w środku budowli; w kącie chaty stoi piec kamienny. Obok chaty znajdują się doły na odpadki.

Przed ścisłym związkiem Austrii z Włochami.

Stosunki włosko-jugosłowiańskie są naprężone z powodu zbliżenia Austrii do Włoch. — Mobilizacja Jugosławii. — Włochy także nie ustąpią. — Rokowania finansowe.

Rzym (AW). Stosunki włosko-jugosłowiańskie poczynają się zaostrzać.

PRZEPROWADZENIE ZWIĄZKU AUSTRII I WŁOCH UWAŻANE BYŁOBY PRZEZ JUGOSŁAWIĘ ZA ODDZIELENIE PÓŁNOCNEJ OD POŁUDNIOWEJ SŁOWIAŃSZCZYZNY.

Jak ostatnie zdarzenia polityczne wskazują, nie stanęłaby Jugosławia wobec tego faktu z założonymi rękami. Sledzi ona bacznie bieg wypadków i jest przygotowana na tę ewentualność. Za prawdziwością pogłosek

O MOBILIZACJI WOJSK JUGOSŁOWIAŃSKICH

Przemawia fakt, że wieści te nie zostały zdementowane przez wiedeńskie poselstwo jugosłowiańskie. Również i w wystąpieniach politycznych kół włoskich nie brak oznak, że i tam chętnie załatwionoby się już ze słabym na razie przeciwnikiem. Jednakowoż rząd włoski zachowuje spokojną rezerwę, chociaż nie zamierza ustępować Jugosławii. Najlepszym dowodem tego są ostatnie obrady Solerisa z królem oraz de Facty ze

Szancerem, dowodzące niedwuznacznie, że Włochy nie ścierpią najmniejszego nawet przekroczenia granic austriackich.

Rzym (AW). Agencja Stefani podaje kilka szczegółów z toczących się obecnie rokowań austriacko-włoskich. Delegat austriacki, dr. Schüller oświadczył włoskiemu ministrowi skarbu Paratore, że rząd zamierza uzyskanych 70 milionów lirów użyć na restaurację gospodarczą Austrii. Przedstawił on następnie w szczegółach obecne położenie Austrii, aby dać ministrowi możliwość dokładnego zorientowania się w sytuacji, oraz umożliwić mu ułożenie planu systematycznej pomocy dla Austrii.

Medyolan (AW). „Il Secolo” zamieszcza wywiad z posłem Czerninem, b. austriackim ministrem spraw zagranicznych, na temat zbliżenia się austro-włoskiego. Zdaniem Czernina związek austriacko-włoski można uważać za pierwszy krok do utworzenia tej Europy środkowej, której powstanie jest zasadniczym warunkiem ratowania Europy przed ruiną gospodarczą. Uważa on ministra Szancera za dyplomatę, który akcją w tym kierunku jest w stanie zapobiec katastrofie europejskiej.

Sejm zostanie zwołany 19 bm.

Warszawa (Tel. wł.) W dniu wczorajszym premier Nowak odbył jeszcze raz naradę z marszałkiem Trampeczyńskim w sprawie przygotowania materiału na jesienną sesję sejmową. Na konferencji ustalono ostatecznie termin zwołania sejmiku na dzień 19 września.

Komitet dla walki z drożyzną odżył!

ZAKAZ WYWOZU ARTYKUŁÓW SPOŻYWCZYCH MA BYĆ UTRZYMANY.

Warszawa (Tel. wł.) Wczoraj wieczorem odbywało się w ministerstwie skarbu posiedzenie komitetu doradczego przy udziale nadzwyczajnego komisarza do walki z drożyzną, premiera Nowaka, ministra spraw wewnętrznych Kamińskiego, dla ustalenia głównych podstaw polityki gospodarczej na nowy rok gospodarczy. Minister skarbu przedstawił projekt rządu, zdążający do stabilizacji cen artykułów żywnościowych.

Postanowiono między innymi utrzymać bezwzględny zakaz wywozu zbóż, chleba, trzód chlewnych i bydła. Wobec doskonałego zbioru jęczmienia, kartofli, zostaną dopuszczone do wywozu dowolne ilości tych artykułów.

Od 1 października wyjazdy z Polski do Ameryki wstrzymane.

Warszawa (PAT). Urząd emigracyjny podaje do wiadomości, że zgodnie z zawiadomieniem konsulatu amerykańskiego norma przeznaczona przez urząd Stanów Zjednoczonych dla emigrantów polskich, została już osiągnięta i po pierwszym październiku dalsze wydawanie paszportów będzie wstrzymane. Z dniem 1 października starostwa przestaną wydawać paszporty.

Rokowania polsko-jugosłowiańskie.

Praga (PAT). „Prager Abendzeitung” donosi z Marienbadu, że rozpoczęły się tam polsko-jugosłowiańskie rokowania ze współudziałem p. Piltza, prezydenta ministrów Pasicza i ministra spraw zagranicznych Nicica. Porozumienie się między Polską a Jugosławią ma być przyspieszone ze względu na nową sytuację w Austrii, która budzi pewne obawy. W Marienbadzie znajduje się również poseł włoski w Belgradzie, Manzoni.

Układ czesko-słowacko-jugosłowiański

Praga (PAT). Czeskie biuro prasowe donosi: Prezydent ministrów Dr. Benesz udał się we środę wieczorem do Marienbadu, gdzie spotkał się z prezydentem ministrów Pasiczem i omówił z nim ostatecznie punkty czesko-słowacko-jugosłowiańskiego układu. Układ ten został dzisiaj o godzinie 10-tej przedpołudniem podpisany.

Czas odnowić przedpłatę na wrzesień!

AL. DUMAŚ (o'ciec).

1001 OPowieści o Duchach.

PRZEŁOŻYŁ SŁ. KULIŃSKI. 29

Ku swemu zdumieniu ujrzał stalle zapelnione zakonnikami opactwa St. Denis; ujrzał arcybiskupa, odprawiającego mszę przy ołtarzu; kaplica była rzęsiście oświetlona, ściany pokryte złotem haftowanym kirem jaki zwykle osłaniał zwłoki królewskie. Taki sam całun pokrywał stojący w środku katafalk.

W chwili, gdy się stróż ocknął, msza ślubna dobiegła końca, a rozpoczął się ceremoniał porzeczny.

Korone, berło i jabłko, złożone na czerwonej, aksamiitnej poduszce, wręczono heroldom, a ci podali je trzem książętom. Wystąpili teraz na dziedzińcu parowie, idąc krokami cichymi, jak duchy, wzięli trumnę na ramiona i znieśli ją do krypty Burbonów, która jeszcze stała otworem, podczas gdy inne były już zamknięte.

Teraz zszedł za nimi główny herold, wezwawszy innych heroldów, by czynili swoją powinność. Razem heroldów było pięciu.

Zszedłszy do krypty, główny herold zawołał

pierwszego herolda: ten zszedł za nim, niosąc estrogi.

Potem zawołał drugiego, który zszedł, niosąc pancerne rękawice.

Potem trzeciego, który zszedł, niosąc tarczę.

Następnie czwartego, który zniósł hełm bojowy.

Nareszcie piątego, który zniósł płaszcz królewski.

Teraz zawołał pierwszego kamerdynera, niosącego sztandar.

Kapitanów gwardii szwajcarskiej, łuczników gwardii przybożnej i dwustu szlachty-dworzan.

Wielkiego koniuszego, z mieczem królewskim.

Pierwszego szambelana, niosącego sztandar Francji.

Wielkiego mistrza ceremonii, przed którym przedfilowali wszyscy mistrze, rzucając swe białe laski w głąb krypty i składając hołd trzem książętom, piastunom korony, berła i jabłka królewskiego.

Potem powołał trzech książąt, niosących korony, berło i jabłko, insygnia władzy królewskiej.

Następnie wielki herold zawołał głośno po trzykroć:

— Król umarł, niech żyje król!

— Król umarł, niech żyje król!

— Król umarł, niech żyje król!

Drugi herold, stojąc w stallach, powtórzył trzykrotnie ten okrzyk.

Nareszcie Wielki mistrz złamał laskę na znak, że dom królewski przestał istnieć, i że oficerowie królewscy obejmują dalsze funkcje.

Natychmiast zabrzmiały trąby i odezwał się głos organów.

Lecz trąby brzmiały coraz ciszej i ciszej, głos organów jęczał coraz bardziej stłumiony, światła świec pobjadły, uczestnicy ceremonii poczęli się rozpraszać, aż wreszcie przy trzeciej fanfarze tręb wszystko zniknęło.

Następnego dnia stróż ze łzami w oczach opowiedział to widzenie, ten pogrzeb królewski, którego biedak ów jedynym był świadkiem. Przepowiedział on wówczas, że spustoszone groby zostaną odrestaurowane, a pomimo dekretów konwentu i noża gilotyny, Francja ujrzy znowu monarchię i Saint-Denis nowych królów.

Ta przepowiednia omal nie naraziła nieboraka na więzienie i gilotynę. Powiedział mi to w trzydzieści lat później, a mianowicie 20 września 1824, stojąc za tym samym filarem, pod którym wówczas miał widzenie, a pociągając mię za połę surduta, dodał:

— A więc, panie Lenoir! gdym panu mówił, że nasi biedni królowie pewnego dnia powrócą do Saint-Denis czym się wówczas mylił?

Istotnie owego dnia pogrzebano Ludwika XVIII. wśród tego samego ceremoniału, którego świadkiem był stróż przed trzydziestu laty.

Wytłómacz to, doktorze!

(Ciąg dalszy nastąpi).

Mimo urodzaju brak mąki.

Praca w młynach słabnie. — Brak kredytu. — Nadmiar zboża. — Ceny mąki muszą spaść. — Wywóz zboża zakazany. — Niedoleństwo rządu.

Pomimo dobrego urodzaju odczuwa się brak mąki na rynku.

Jeszcze większy brak mąki daje się podobno we znaki na Śląsku i w Małopolsce wschodniej. Powstaje pytanie, jakie przyczyny spowodowały podobny stan rzeczy?

Z kół młynarskich informują, że wskutek wysokich cen zboża, dotychczasowe środki gotówkowe młynarzy okazały się niewystarczające do prowadzenia młynów z całą intensywnością.

Dotychczasowa produkcja młynów utrzymywana jest jedynie kredytem i to bardzo drogim. Wpływa to na niepomierne podrożenie mąki.

Aby złu radykalnie zaradzić, należałoby, — zdaniem kół młynarskich, — zapomocą odpowiednich kredytów w P. K. K. P. umożliwić młynom uruchomienie przedsiębiorstw z całą intensywnością, a w krótkim czasie ukazać się na rynku taka obfitość mąki, która sama przez się obniży obecne

wysokie ceny tego produktu, od którego ceny zależy wogóle kształtowanie się życia gospodarczego kraju.

Ziniana na lepsze nastąpi wówczas, gdy rząd zakaze bezwarunkowo wywozu zboża za granicę. Jeżeli można wierzyć zapewnieniom ministerstwa przemysłu i handlu, — **prawie wszystkie środki żywności są na liście artykułów, co do których istnieje zakaz wywozu.** Wyjątki od zakazów, czyli pozwolenia na wywóz pewnych partii, są dopuszczalne odnośnie do niektórych z tych artykułów, o ile stan aprowizacyjny kraju na to pozwala. **Ani na wywóz zboża, ani trzody chlewnej żadnego pozwolenia nie udzielono. Natomiast, co się tyczy jaj, to kontyngent wywozowy ustalony został przez komitet ekonomiczny Rady ministrów.**

Ostateczne uregulowanie sprawy leży więc w rękach rządu p. Nowaka, który i w tej dziedzinie nic dotąd nie uczynił pozytywnego.

Walka z... dymem.

Dookoła debaty w angielskiej Izbie lordów.

Podczas gdy wszystkie parlamenty świata zaprzętają ciężkie troski polityczne i ekonomiczne, angielska Izba lordów znalazła ostatnio dosyć czasu, aby zająć się sprawą obmyślenia środków obrony przeciwko plądze sadzy, powstającej przez nieracjonalne spalanie węgla kamiennego. Zagadnienie to było treścią poważnych rozważań angielskiej Izby panów, oraz szczegółowej debaty, która w wyniku swoim dała Anglii nowy projekt ustawy, opracowanej przez wnioskodawcę z iście angielską precyzją.

Wnioskodawcą tym był lord Newton uzasadniający z punktu widzenia gospodarki państwowej, oraz zdrowia publicznego konieczność poświęcenia powyższej sprawie więcej uwagi, tembardziej, że zagadnienie to, zdaniem referenta, jest w równej mierze doniosłym jak i niecierpiącym zwłoki. Wywody swoje popierał lord Newton cyframi. I tak, opad sadzy w Londynie został obliczony na 25 ton w miesiącu, w Manchesterze ma on wynosić około 40 ton, w Birminghamie 54 ton w miesiącu. W Manchesterze wskutek gwałtownego osadzenia się dymów, mężczyźni wydają na pranie kołnierzyków rocznie o 50.000 funtów szterlingów więcej niż w któremkolwiek innym wielkim mieście. Ogółem szkody, jakie w budżecie państwa powoduje wibrujący nieustannie w atmosferze dym zle spalonego węgla wynosi rocznie 1.000.000 funtów szterlingów. Przytem należy zaznaczyć, że niedopalony węgiel, który wyrzucają w powietrze codziennie kominy fabryk i domów pod postacią maleńkich cząsteczek sadzy, jest tylko drobnym ułamkiem trwonionego materiału opałowego jakim jest węgiel kamienny. Większość marnotrawi się karygodnie przez nieumiejętny sposób spalania, czego właśnie dowodem dym unoszący się z komina.

Wywody te aczkolwiek nie pozbawione w swoim ujęciu pewnych oryginalnych cech, nie są jednak pierwszym podjętym w tym kierunku usiłowaniem.

W Austrii istnieje dla zwalczania plagi lotnej sadzy specjalne towarzystwo, które założone w roku 1905 przez inż. Bernarda Runda, rozwijało swego czasu intensywną działalność. Zaznaczyć należy, że towarzystwo to zajmowało się również zwalczaniem drugiej podobnej plagi — kurzu. Z powodu jednak braku środków materialnych, działalność wspomnianego towarzystwa w ostatnich czasach bardzo ograniczoną.

Nie powiemy nic nowego, jeżeli zauważymy, że i u nas idą w ten sposób miliardy na marną, zwłaszcza wskutek nieracjonalnego spalania węgla w piecach fabrycznych. Dodać należy, iż zdaniem higienistów i lekarzy, wydobywający się z pieców dym, który następnie długo trwa w powietrzu pod postacią zawiesiny, jest w wysokim stopniu szkodliwy zdrowiu, ponieważ przysłania słońce, którego promienie z trudem przedostają się przez gęste kłęby rozwieszonych nad ziemią chmur dymu, a ponadto swoja zawartością soli siarkowych, azotowych i innych szkodliwych składników przyprawia o silne cierpienia chorych na podrażnienie przewodów oddechowych i przyspiesza chorobę płucną. Umniejszenie wagi przynusowego łkania i wdychiwania sadzy na każdym kroku przez ludność zamieszkującą okręgi fabryczne, może państwu zaoszczędzić setki milionów, które wydaje na opiekę społeczną i zdrowie publiczne.

Podróże metropolity Szeptyckiego.

Lwów (tel. wł.). Ukraiński metropolita Szeptycki opuścił Amerykę południową i udał się znowu w celach agitacyjnych do Stanów Zjednoczonych.

Radio-telegrafia w Polsce

Obecnie posiadamy 3 stacje radio-telegraficzne: w Grudziądzu, Poznaniu i Krakowie, które przyjęto od władz wojskowych i oddano do użytku min. poczt i telegrafów. Są to stacje nadające się jedynie dla wewnętrznego-europejskiej komunikacji. Za pośrednictwem tych stacji otrzymujemy bezpośrednio, jak również i nadajemy depesze i komunikaty prasowe do następujących państw: Francji, Anglii, Szwecji, Czecho-Słowacji, Austrii, Jugosławii, Szwajcarii, Finlandyi, Lotwy i Danii. Telegramy do Ameryki wskutek niedostatecznej siły naszych stacji radio-telegraficznych zmuszeni jesteśmy posyłać drogą pośrednią via Francja lub Anglia.

Dla dokładnego funkcjonowania wyżej wymienionych naszych stacji radio-telegraficznych niezbędne jest utworzenie jeszcze kilku mniejszych stacji wewnątrz kraju, co zamierza obecnie Min. Poczt i Telegr. przy poparciu min. spraw wojsk. uskutecznić, otwierając nowe radio-stacje w Wilnie, Katowicach oraz w Warszawie, w gmachu Min. poczt i telegr. Uskutecznienie tego projektu pozwoliłoby na wysyłanie drogą radio-telegraficzną depeasz, wysyłanych do tej pory telegrafem zwykłym, oraz na dostarczanie komunikatów giełdowych z Berlina, Paryża i Londynu bankom i zainteresowanym urzędem. W celu nawiązania bezpośredniej komunikacji z Ameryką Min. poczt i telegr. buduje transatlantycką stację w Warszawie. Wszystkich wież nowa stacja będzie posiadała 10, 123 metry wysokości każda. Na szczycie jednej z ustawionych już pięciu wież, montuje się obecnie poprzeczkę długości 45 metrów. Stan robót w chwili obecnej pozwala żywić nadzieję, iż z wiosną roku przyszłego nowa radio-stacja będzie już czynna. Uruchomienie tej wielkiej radio-stacji pozwoli Min. poczt i telegr. zmniejszyć taryfę o 30 procent, jednocześnie da państwu polskiemu dochód cztery razy większy niż osiągamy obecnie przy telegramach drutowych.

Proces komunistów w Poznaniu.

Onegdaj rozpoczął się w Poznaniu proces przeciwko 3 przywódcom komunistów: Czesławowi Porankiewiczowi, Henrykowi Kosowskiemu i Oskarowi Szwabowi. Proces budzi wielkie zainteresowanie. Wezwano 13 świadków, którzy przybyli.

Po odczytaniu aktu oskarżenia prokurator wniósł o zniesienie jawności obrad, do którego sąd nie przychylił się. Następnie przesłuchano oskarżonych. Jako pierwszy był badany Porankiewicz, który wygłosił długie przemówienie, w którym odpowiada na punkty obciążające go w akcie oskarżenia.

Michał Collins.

Jak wiadomo naszym czytelnikom, przed kilkunastu dniami został zamordowany szef tymczasowego rządu irlandzkiego Michał Collins. Zamordowali go własni rodacy Irlandczycy, z pod znaku niezadowolonego z umowy z Anglią De Valery. Collins jeden z najwybitniejszych przywódców niepodległościowców irlandzkich sinnfeinista, walczący nieustraszenie przez kilkanaście lat z Anglikami po podpisaniu wraz z Griffithem i innymi Irlandczykami umowy z rządem angielskim, stanął na czele rządu Wolnej Irlandyi i na nowym posterunku dosięgła go bratobójcza kula.

Pogrzeb Collinsa odbył się z wielką uroczystością w Dublinie, stolicy Irlandyi.

Dalsze zmiany taryfy osobowej na polskich kolejach państw.

Przed paru dniami donieśliśmy o mającym wejść w życie z dniem 1 września b. r. nowem — znacznym podwyższeniu stawek taryfowych za przewóz osób na polskich kolejach państwowych. Łącznie z tą podwyżką ulegają zmianie także i inne postanowienia taryfowe, przepisujące pobranie pewnych opłat dodatkowych w komunikacji osobowej.

Między innymi podwyższona została najniższa opłata przewidziana za odbycie niezgłoszonej podróży bez biletu, t. z. dopłata karną z 600 marek polskich na 1000 marek polskich. Dodatek pobierany od podróżnych z okazji wystawienia biletu na zgłoszoną jazdę w pociągu podwyższony został ze 120 marek na 200 marek, a opłata za zajęcie miejsca w pociągu bez zamiaru jazdy z 300 na 500 marek. Za nieuzasadnione zatrzyma-

nie pociągu, np. przez pociągnięcie linki bezpieczeństwa płać się będzie 15 tysięcy marek (dotychczas 10.000 marek).

Ceny biletów miesięcznych będą również droższe, a będą wynosiły 3000 marek od karzących chochy rozpoczętych 10 km. w klasie trzeciej. Odpowiedniej podwyżki doznają też i inne bilety okresowe, tj. sezonowe i roczne oraz miesięczne bilety uczniowskie 750 marek (za każde 10 km.) i tygodniowe bilety robotnicze (600 marek za każde 10 km.).

Cena biletu peronowego wynosić będzie 100 marek, miesięcznego biletu peronowego 3000 marek.

Posiadacze biletów okresowych, których czasokres ważności sięga poza 1 września b. r. winni dopłacić różnicę ceny za czas od 1 września do końca ważności biletu okresowego.

Strajk kolejowy wybuchnie lada chwila.

Niedoleństwo rządu grozi katastrofą.

Kraków, we wrześniu.

Rządy dr. prof. Nowaka po dniach lek-
kich wchodzą w erę dni ciężkich. Co ru-
szyc w prasie, zaczynają się zastrzeżenia i
krytyki. Nawet w „Kuryerze Porannym”,
gdzie wroży się ciężką politycznie jesień,
spotykamy się z zarzutem „kwetyzmu”.

Marka polska opada z niesłychaną szyb-
kością, wobec zupełnej bezczynności rządu.
Równoległe do spadku marki podnosi się
drożyzna, która wywołuje w całym kraju
stan ciągłego niepokoju i wrzenia. Upośle-
dzenie funkcjonariuszy państwowych sta-
je się wobec tych stosunków tak jaskrawe,
że grozi nieobliczalnymi następstwami.

Już urzędnicy pocztowi zapowiedzieli ge-
neralny strajk na dzień 6 września.

Z kół dobrze poinformowanych dowiada-
jemy się, że kolejarze zamierzają uprzedzić
pocztowców i strajk kolejowy wybuchnie
lada chwila.

Rokowania z p. Jastrzębskim o należyte
podwyższenie rozbiły się zupełnie. Stajemy
wobec katastrofy państwowej, wywołanej
niezaradnością i bezczynnością rządu. Je-
szcze żaden z dotychczasowych gabinetów
nie wykazał tyle niedoleństwa i bierności.
Okazuje się, że łatwiej obalać gabinety i
spiskować przy świeczce, niż twórczo budo-
wać państwo.

UWAGI!

**SPRAWIEDLIWOŚĆ MINISTERSTWA ZDRO-
WIA.** Objawem anormalnych stosunków panują-
cych w naszych ministerstwach jest dotychczas
wyznaczona przez Minist. zdrowia dla sióstr zakon-
nych opiekujących się chorymi po szpitalach. Za-
konnice te są obowiązane czuwać dniem i nocą
przy chorych, w oduziałach zakaźnych prowadzić
administrację i kancelaryę, odpowiedzialne są za
całość inwentarza szpitala i posiadają w myśl za-
dania Min. zdrowia odpowiednie kwalifikacje. Za
tą ciężką pracą, której ofiara, zwłaszcza przy od-
działach zakaźnych pada zastęp znaczny młodych
osób, pobiera zakonnica prócz utrzymania tylko
2000 mk. miesięcznie! — w których się mieszczą
wszelkie dodatki drożyzniane i t. d. Do 1 stycznia
1922 r. wynagrodzenie to wynosiło aż 500 mk. —
Konia z rządem temu kto za te pensje potrafi ku-
pić suknie, pokryć koszty podróży i ewentualnej
kuracji, bo w myśl umowy zakonnica w razie cho-
roby ma prawo tylko do 3 miesięcznego bezpłat-
nego leczenia w szpitalu. Rzecz znamienna, że
zwykła służąca w szpitalu pobiera prócz utrzy-
mania 4500 mk. miesięcznie, a za prowadzenie kan-
celaryi przez osoby świeckie ministerstwo wyna-
gradza jak urzędników według pragmatyki. Czyż
to nie wstyd dla rządu polskiego wyzyskiwanie
w ten sposób istot, które nie chcą używać środ-
ków radykalnych? W r. 1920 ten rząd wydał w
jednym miesiącu 17 milionów na wydawnictwo
gazet bluźnierczych dla wojska. Czekamy wyja-
śnienia.

T. G.

Chwila bleżąca.

Kraków, dnia 1. września 1922.

STAN POGODY. Prognoza na piątek. Dość
dogodnie, potem wzrost zachmurzenia, skłonność
do burz, wiatry i temperatura zmienna.

KOMISYA CENNIKOWA zbierze się w naj-
bliższy poniedziałek tj. 4 bm., celem rozpatrzenia
żądań podwyżkowych naszych piekarzy, rzeźni-
ków i masarzy.

**WPISY DO AKADEMII GÓRNICZEJ W KRA-
KOWIE.** O ile Akademia Górnicza otrzyma lokal
do pomieszczenia roku IV-go, otworzy w jesieni
dierwszy rok studyów. Zgłoszenia osobiste przy-
jmować będą dziekani 16 września (od miejsc-
owych kandydatów), 18 i 19 września od zamiej-
scowych. Egzamin wstępny będzie 20 i 21 wrze-
śnia. Przyjętych będzie 72 mężczyzn i 8 kobiet.
Wpisy odbywać się będą od 20 do 25 września,
egzamina kursowe od 18 do 23 września. Po-
czątek wykładów 2 października.

**PLEBISCYT NAJSŁAWNIEJSZYCH W POL-
SCE.** Do redakcyi naszej zabląkało się kilka od-
powiedzi na plebiscyt najslawniejszych w Polsce
ludzi, ogłoszony przez „Kuryer Codzienny”. Od-
powiedzi te wysyłamy oczywiście pod adresem
inicyatorów, ale nie możemy powstrzymać się od
opublikowania takich trzech kartek, gdyż nieste-
ty „Kuryer Codzienny”, który zapewne otrzymuje
je w tym typie więcej odpowiedzi przemileża je
wstydliwie. A szkoda, gdyż są one bardzo cha-
rakterystyczne.

Odpowiedź pierwsza wylicza jako najslawniej-
szych w Polsce następujących 12 ludzi: 1) Ba-
czewski — Lwów, 2) Kasprowicz — Poznań, 3)
Alfred Potocki — Łańcut, 4) Roze — Kraków, 5)
Geneu — Łódź, 6) Gernstein — Radom, 7) Se-
linger — Izdebnik i t. d. Razem owych fabrykan-
tów wódek jest 11, a 12 jest p. Maryan Dąbrowski!

Odpowiedź druga jest następująca: 1) Maryan
Dąbrowski, 2) Witos, 3) Stapiński, 4) Łańcucki, 5)
Okoń, 6) Dąbał, 7) dr Gagatęk, 8) mistrz Treter,
9) por. Wereszczyński (defraudant skazany na
rozstrzelanie) i t. d.

Odpowiedź trzecia jest tak kompromitująca, że
wolimy przesłać ją do wiadomości prywatnej
inicyatorów plebiscytu. Skoro już jednak mowa o
tym „plebiscycie”, który ma za cel wykazanie, że
w Polsce są najslawniejsi pp.: Piłsudski, Witos,
Bandurski, Dąbrowski, a poza nimi niema ludzi
sławą conajmniej równych, nie od rzeczy będzie
podkreślić jak to się taki plebiscyt odbywa. Oto,
jeden z redaktorów owego pisma, zwrócił się do
jednego ze stowarzyszeń z prośbą, ażeby mu na-
desłało 600 odpowiedzi, oczywiście takich jakie
odpowiadają piastowcom z „Kuryera Codzienne-
go”. To też wynik plebiscytu można z góry prze-
widzieć i przepowiedzieć, w każdym razie pod-
kreślić należy, że niekoniecznie przedstawia się
ów plebiscyt tak jak go sobie inicyatorzy wyo-
brazili, skoro zwracają się o pomoc...

**SLEDZTWO W SPRAWIE KRADZIEŻY LI-
STÓW AMERYKAŃSKICH.** Dnia dzisiejszego
przybyła do Krakowa komisya z ministerstwa
poczt i telegrafów i odbyła z okręgową komendą
policji państwowej konferencję w sprawie kra-
dzieży w sortowni listów amerykańskich. Kom-
isyja wyznaczyła do prowadzenia śledztwa w tej
sprawie nadkom. Szafranskięgo.

KRWAWE WESELE. Dnia 28 bm. około godz.
9 wieczorem podczas zabawy weselnej w domu
Palucha Antoniego zamieszkałego w Sieprawiu,
został postrzelony w trakcie awantury Antoni
Paluch, przez Władysława Haima. Haim powo-
dował się przy swoim czynnie osobistą zawiścią
do Palucha. Ofiarę wesolego wesela odwieziono
do szpitala w Krakowie.

REPERTUARY TEATRALNE.

TEATR MIEJSKI OPERA I OPERETKA

Piątek: „Madame Butterfly”.

Sobota: „Żydówka”.

TEATR „BAGATELA”:

Piątek: Ostatnia premiera, całkowita zmiana
programu. Występy w nowym repertuarze: L.
Rogińskiej, A. Kitschmann, R. Gierasieńskiego,
L. Sempolińskiego, Bolcia Kamińskiego, L. La-
wińskiego, M. Windheima.

Sobota wieczór: Powtórzenie piątkowej premiery.
Popoł.: Przedstawienie po cenach o 40 proc.
zniżonych.

Z POLSKI.

**PRZYJAZD EKONOMICZNEJ MISYI FRAN-
CUSKIEJ.** Wczoraj o godz. 12:30 w nocy przy-
jeżdża do Warszawy ekonomiczna misya fran-
cuska złożona z 14 członków. Członkowie misyi
udadzą się w niedzielę do Krakowa poczem
zwiążą Targi Wschodnie.

WYCIECZKA ROLNIKÓW. Dział przybyła z
Warszawy do Poznania wycieczka słuchaczy
Akademii Rolniczej w Paryżu dla zapoznania się
ze stanem gospodarstwa rolnego, szczególnie ho-
dowli bydła. Wycieczka zwiedzi majątek Pamiat-

kowo p. Koczorowskiego i urządzone tam desz-
czownie, oraz Żydowo hr. Szoldzkiego. Nastę-
pnie wycieczka uda się prawdopodobnie na Po-
morze.

**NIEMCY MIESZKAJĄCY W POLSCE GRO-
ŻĄ NAM!** „Kuryer Warszawski” w artykule pt.:
„Strajk poznański a Niemcy” wskazuje na do-
skrykcyjną agitację Niemiec w Polsce, przyta-
czając niektóre fakta i tak w okolicy Inowrocła-
wia gromady chłopów strajkujących w majątku
Niemca von Benne, roznosili po całym powiecie
wiadomość, że pan niemiecki z Orłowa chciałby
dać wszystko czego biedny naród żąda, ale po-
radzić sobie nie może z Polakami z Poznania.
Rozpuszczono nawet wśród chłopów pogłoskę,
że panowie niemieccy prosili w Warszawie, aby
rząd wojska do robót w polu nie paszczał. Cała
ta koncepcja nosi wyraźnie piętno roboty krzy-
żackiej, korzysta się z piekielnej złośliwości z ka-
żdą omyłką, aby osłabić przywiązanie ludu do
własnej ojczyzny i znaleźć sprzymierzeńca w
tłumie oglupiałych chłopów, którym się mówi:
„Niemiec da wszystko, Polak nie da nic”. Jest to
ta sama polityka, którą w połowie ubiegłego wie-
ku Metternich wyostrzył noże na rzeź galicyjską.
Chłopom się mówi: „Wy macie słusność, nato-
miast starostom i wojewodom rzuca się w oczy
harde wezwanie, drwi z niedoleństwa rządu po-
lskiego i żąda od niektórych, karabinów maszy-
nowych przeciw „zbuntowanemu motłochowi”.
Otrzymaliśmy nawet wiadomość, że jeden z ba-
ronów niemieckich ma się udać na czele delega-
cyi do wojewody poznańskiego i oświadczyć, że
radzi „zająć się zrobieniem porządku, aby Niem-
cy nie byli zmuszeni prosić o to najbliższych są-
siadów”. Słowa te są tak bezczelne, że wydają
się nieprawdopodobnymi, wobec jednak powagi
źródła informacyjnego, byłoby nader pożądanem,
aby ten epizod, oświetlający jaskrawo stano-
wisko Niemców w strajku poznańskim został urzę-
dowo wyjaśniony.

MUZEM W ŁODZI. Jeden z wybitnych prze-
mysłowców łódzkich ofiarował miastu swój pa-
łac z ogrodem na Muzeum Nauki i Sztuki, oraz
na bibliotekę publiczną, zastrzegając w zapisie,
że lokal ten może być użyty tylko na cele po-
wyższe.

KŁOPOTY KWATERUNKOWE M. KIELC.
Magistrat kielecki otrzymał wiadomość urzędową
że w miesiącu wrześniu przybyć ma do Kielc 67
oficerów i 80 podoficerów zawodowych, a w tem
30 proc. z rodzinami. Należy więc przygotować
pomieszczenie według szarzy. Z uwagi na dotkli-
wy brak lokali w mieście, do tego stopnia, że
niektóre biura urzędują w hotelach, magistrat wy-
stąpił do wojskowości z prośbą o cofnięcie prze-
niesienia wojska do Kielc, ale, według opinii kwa-
termistrza-delegata, prośba ta uwzględniona nie
będzie.

ROZRUCHY GŁODOWE W PŁOCKU. W uble-
głą sobotę i niedzielę, to znaczy 27 i 28 b. m., był
Piock widownią burzliwych zajęć, które wybu-
chły z powodu katastrofalnego braku mąki i in-
nych artykułów spożywczych w tym mieście i
okolicy. W sobotę udała się delegacja kobiet do
starosty płockiego z prośbą o pomoc w tak palą-
cej sprawie. Starosta delegację przyjął zyczliwie
i obiecał u władz kompetentnych interweniować.
Zebrany tłum ludności przed gmachem starostwa
dowiedziawszy się od delegatek o wyniku konfe-
rencyi, zaczął się rozchodzić w zupełnym spoko-
ju. Dopiero gdy na mieście zauważyła ludność
trzy wozy z mąką, którą z okolicznego młyn
wieziono na przystań na Wiśle, zaczął się rozgo-
ryczony tłum burzyć i usiłował mąkę rozebrać
między siebie. Postępowanie ludności zmusiło po-
licję do interwencji, która mąkę odebrała i od-
wiozła do magistratu. Podczas tych zajęć are-
sztowano kilkanaście osób. Na drugi dzień odbył
się wiec protestujący przeciwko wywozowi ży-
wności z miasta i oglądaniu ludności. Po wiecu
udała się ludność pod starostwo, żądając uwol-
nienia aresztowanych za sobotnie ekscesy. Żąda-
niu ludności stało się zadość, jednak pomimo te-
go roznamiętniony tłum wybił kamieniami szyby
w gmachu policji. Tego dłużej władze nie mogły
tolerować ze względu na zbliżający się wieczór
i zawezwano pomocy wojska, które wkrótce roz-
proszyło tłum bez użytku broni. Do Warszawy
wyjeżdża delegacja rady miejskiej, aby przedsta-
wić rządowi oplakany stan aprowizacyjny miasta.

FUTRA

w największym wyborze
po przystępnych cenach poleca firmą
ANTONIEGO TRĄBKI SYN
Kraków, ulica Szewska L. 12. 4856

Władze szkolne karotują rodziców.

Apelujemy do p. Ministra Oświaty.

Z koł rodzicielskich otrzymujemy liczne skargi na karotowanie ich przez władze szkolne. Już w roku zeszłym doszły do niebywałej wysokości składki, ściągane przez dyrekcje od młodzieży szkolnej na różne filantropijne cele. Składki te wprawdzie nie były przymusowe, ale każdy, kto zna ustrój szkolny, wie, że dziecko szkolne znajduje się wobec apelu dyrektora i nauczyciela pod przymusem moralnym. Dziecko ambitalne przeżywa formalną tragedję, o ile nie jest w możności przynieść choćby drobnej sumy na zapowiedzianą zbiórkę szkolną.

Dziś, kiedy drożyzna środków żywności

skacze do potwornej wysokości, gdy ogół dzieci szkolnych pochodzi z klas pracujących, które drożyzna rujnuje, wszelkie wyciąganie z kieszeni młodzieży grozi jest karygodnym naciąganiem rodziców, posyłających dzieci do szkoły.

Rodzice zwracają się na tej drodze do władz szkolnych i apelują do p. ministra oświaty, aby położył kres wszelkim składkom szkolnym, gdyż wartość wychowawcza zbierania składek przez dzieci jest w obecnych warunkach związana z tyłu demoralizującymi momentami, że dobro nie równoważy tutaj zła.

SYPANIE KOPCA NA GROBIE POLEGŁYCH. Prezydent magistratu łódzkiego postanowiło zwrócić się za pośrednictwem prasy do związków i zrzeszeń, ażeby od 7 września rozpoczęli robotnicy łódzcy sypanie kopca na grobie poległych. Pierwsze sypanie kopca rozpocznie się 7 września o godz. 5 pop. Delegaci fabryk, członkowie związków zawodowych i t. p. przyrzekli swe przybycie.

Z SADU RADOMSKIEGO. Dnia 11 września br. w Sadzie okręgowym w Radomiu prócz sprawy b. prezesa Okr. Zaw. Zw. kolejarzy Zygmunta Nacikowskiego rozpatrywane będą i sprawy Tytusa Gruszczyńskiego, J. Sułkowskiego, Tad. Gruszczyńskiego i Szczerby. — Akt oskarżenia wszystkim wyżej wymienionym zarzuca wywołanie ostatniego strajku kolejowego, prócz tego pierwszym trzem, którzy są osadzeni w areszcie, należenie do organizacji komunistycznych i przeciwpństwowych. Obronę wnoszą będzie kilku adwokatów warszawskich z głośnym adw. Duraczem na czele.

Z SZEROKIEGO SWIATA.

EX-CESARZ WILHELM ŻENI SIĘ! Według depesz z Londynu ex-kaizer Wilhelm ma zamiar po raz drugi ożenić się z wdową pewnego arystokratycznego rodu niemieckiego, która posiada troje dzieci. Przypuszczają, że ślub odbędzie się jeszcze roku bieżącego.

KRYZYS DZIENNIKÓW W NIEMCZECH. Jak dalece pogorszyła się sytuacja wydawania dzienników w Niemczech dowodem jest, że „Tae-gliche Rundschau“ wypowiedziała wszystkiemu współpracownikom posadę z powodów finansowych. Wydawnictwo zwróciło się do Stimesa z prośbą o pomoc.

Przygotowania socjalistów do wyborów.

Nasi domorośli krakowscy członkowie klubu P. P. S. przygotowują się na terenie krakowskim w wzmocnionym tempie do wyborów. Na poczekaniu przełamują się wyborców na kolor czerwony i szeregi P. P. S. rosną jak na drożdżach...

Przyjemności i troski rozwodowe.

Wiedeń i Fiume stolicami rozwodów.

Przez dziwną przekorę losu, starożytny Wiedeń, stolica Austrii, która głosiła się „szczęśliwą dzięki małżeństwu“ (Tu felix Ausaria nube) zaraz po przewrocie w 1918 roku i rozpadnięciu się cesarstwa Habsburgów, pomyślała o zamachu na instytucję małżeństwa. Nowy republikański rząd, właściwie zaś gmina miasta Wiednia udzielała na prawo i na lewo rozwodów i dyspensę wraz z zezwoleniem zawarcia nowych małżeństw.

Tysiące Wiedeńczyków skorzystało z tej miłej sposobności, by zerwać ciężące im więzy małżeńskie, lub odnowić je w innym towarzystwie. Obecnie więc sądy mają mnóstwo kłopotów i trudności z rozstrzygnięciem zawitych problemów. Wiele nowych małżeństw, zawartych „za dyspensą wiedeńską“ zostało unieważnionych na tej zasadzie, że gmina, czy rząd wiedeński nie miały prawa udzielać oficjalnych zaślubin.

Unieważnianie tych małżeństw w drodze sądowej odbywa się jednakowoż dopiero na prośbę jednej ze stron zainteresowanych. Ze zatar-gów na tem tle jest niemało, nic w tem dziwnego.

Zdarzają się i takie fakty, że małżonkowie, którzy zawarli nowe związki, po pewnym czasie wracają jednakże do pierwszego stadła.

Paręset kilometrów na południe, jeszcze na terytorium dawnej Austrii, drugie miasto zawiązuje ogromny rozgłos i rozwój rozwodom. To Fiume, piękna stolica wolnego państewka nad Adryatykiem. Jedną z pierwszych ustaw, jakimi dyktator d'Annunzio obdarzył nowy

twór polityczny było prawo rozwodowe. Każdy obywatel, każda obywatelka Fiume, bez względu na narodowość drugiego z małżonków, może otrzymać rozwód. Dzięki temu, w czasie od 1920 roku piętnaście tysięcy Włochów przyjęło obywatelstwo fumańskie. Liczba ta odpowiada akuratnie liczbie rozwodów, udzielonych w tym czasie we Fiume. Nie trzeba dodawać, że dobrobyt i rozwój małego państewka niestychanie dzięki tym stosunkom się podniosł. Jest to zaiste bardzo ponętny program życiowy: w wolnym mieście, — wolne życie. Fiume, podobnie jak Wiedeń, na przekór starym Habsburgom, gruntuje swe szczęście nie na małżeństwie, ale na rozwodzie.

Szczęście to nie jest zresztą bez chmur, bo w najbliższym sąsiedztwie wolnego miasta i związane z niem węzłami narodowościowymi leżą Włochy, państwo nie znające rozwodów. Wynika stąd, np., że dzieci z drugiego małżeństwa mają pełne prawa we Fiume, pozbawione ich zaś są we Włoszech. Dla kobiet, przyjmujących obywatelstwo fumańskie, sprawa jeszcze bardziej się komplikuje. Naprzykład Włoszka otrzynuje obywatelstwo fumańskie, rozwodzi się z mężem, poddanym włoskim i wychodzi powtórnie zamąż także za urzędnika włoskiego. Ponieważ Włochy nie uznają zmiany obywatelstwa kobiety zamężnej, pani owa podlega karze za bigamię. Toteż mówią, że niejeden gorliwy Włoch, funkcjonariusz państwowy, jest po cichu obywatelem obcego państwa, Fiume, które pozwoliło mu na uzyskanie rozwodu.

Zjazd Agentów Pocztowych.

Dnia 15 bm. odbył się w Rzeszowie Zjazd Agentów Pocztowych Rzeczypospolitej Polskiej. Na pracownikach tych, którzy kierują pocztami najniższych stopni dopuszcza się Ministerstwo Poczty i Telegrafów straszego wprost wyzysku. 4 (cztery) tysiące marek polskich otrzymuje Agent Pocztowy II stopnia miesięcznie na hańbę czasu i kultury! W akcyi drożyznianej pominięto ich zupełnie. Nie otrzymują oni żadnego innego wynagrodzenia. Na Zjeździe tym żądano podwyżki poborów, wynagrodzenia za lokal, opał, wyjazd kancelaryjny oraz zniżek kolejowych, przysługujących pracownikom państwowym. W dniach tych wyjeżdża delegacja do Warszawy. O ileby postulaty ich spełnione nie zostały, wnoszą gremialnie rezygnacyę, co grozi zwinieniem tysięcy poczt.

Ostateczna rezolucya, uchwalona tam jednomyślnie, stwierdza olbrzymie rozgorzycze nie wśród rzesz Agentów Pocztowych, znoszących niestychaną nędzę, mogąca doprowadzić do wysoce niepożądanych następstw i domaga się w interesie poczty polskiej bezwzględnego spełnienia postawionych żądań. S. G.

ZE SPORTU.

PIŁKA NOŻNA.

Team A — Team B 5:4 (1:2). Dnia 30 sierpnia odbyły się na boisku Wisły zawody dwu kombinowanych drużyn przed ustawieniem reprezentacyi do Rumunii. Grą nadzwyczaj interesująca szczególnie po pauzie przyniosła teamowi A zasłużone zwycięstwo. Następnie ustalono skład drużyny, który uda się do Czerniowiec, gdzie dnia 3 września rozegra międzypaństwowe zawody z drużyną reprezentacyjną Rumunii. Skład polskiej drużyny przedstawia się następująco: Przeworski, Gintel, Fryc (Cracovia), Spojda (Warta, Poznań), Cikowski (Cracovia), Butanow (Korona), Szperling (Cracovia), Krumholz (Jutrzenka), Staliński, Prymka, Niziński (Warta).

MISTRZOWSTWO POLSKI W PLYWANIU.

Zawody pływackie o mistrzostwo Polski odbędą się w Warszawie na Wiśle przed przystanią Warsz. Tow. Wiośl. w dniach 2 i 3 września br. Program obejmuje: Sobota 2 września godz. 4 popoł. 1) Bieg 200 m. stylem klasycznym na piersiach; 2) Przedbiegi na 100 i 400 m. oraz Bieg na 1500 m. Niedziela 3 września godz. 2 popoł. Biegi: 1) 100 m. na znak; 2) 100 m. dla pań; 3) 100 m. stylem dowolnym; 4) 300 m. dla pań; 5) 400 m. stylem dowolnym. Skoki: 6) dla juniorów; 7) dla seniorów; 8) dla pań; 9) sztufeta 4 raz. 200 m. Zwycięzcy w biegach na 100, 400 i 1500 m., oraz panie w biegach na 100 i 300 otrzymują tytuł mistrza Polski Dystansy będą odpowiednio do chyłności wody przedłużone. Panie mogą być dopuszczone do wszystkich biegów. Zgłoszenia zawodników do poszczególnych punktów programu, należy nadesłać najpóźniej do dnia 30 bm. pod adresem sekretaryatu: p. Ulanicki, Warszawa, Kopernika 11. Zawodnicy winni po przyjeździe zwrócić się po kwatery i informacje do dowództwa dworca głównego w Warszawie.

LISTY Z KRAJU.

Z Wieliczki.

JESZCZE O PROWIZYONISTACH SALINARNYCH. Dołę prowizyonistów salinarnych znają wszyscy. Górniczy solni wysłużeni długie lata, wyniszczeni, schorzali, bez zaopatrzenia, skazani na śmierć głodową. To samo ich żony, wdowy, dzieci. Rząd o nich zaponiiał. Pominięto ich całkiem w ustawie emerytalnej funkcjonaryusza i robotników państwowych.

Zrazu znosili tę ogólną biedę. W końcu przebrała się miarka cierpliwości: zwrócili się do postępców z prośbą o poprawę ich doli. Byli w socjalistowskim odeszli z niczem. Poszli do narodowych demokratów. Zajął się nimi poseł Zamorski, któremu wręczyli memoriał uchwalony na ostatnim zgromadzeniu. Z. L. N. sprawę posunął o tyle naprzód, że Rząd zbadał memoriał i polecił Dyrekcji kopalni soli w Małopolsce, by w myśl życzeń zawartych w memoriale przedłożyła Rządowi odpowiednio wnioski. Dyrekcya kopalni soli w Małopolsce w porozumieniu z Zarządami żup solnych w Wieliczce i Bochni uczyniła zadość poleceniom Rządu, a ten na podstawie jej wniosków nakazał prowizyonistom sal. zaliczki na uregulowane pobory wypłać, które mają w przyszłości nastąpić. To niebawem zostało uskutecznione.

Kobieta na drutach.

Senzacyjny wypadek na stacji częstochowskiej.

Nocy ubiegłej miejscowa stacja poruszona została niezwykle sensacyjnym wydarzeniem, które jakby wyjęte było żywcem z kinematograficznych dramatów amerykańskich.

Oto o godz. 2-iej w nocy załamało się kilka szyb oszklonego dachu nad peronem i oczom zdumionych pasażerów, tłoczących się na stojący już na stacji pociąg kurierski ukazał się nadzwyczajny widok. Przez dach zwisnęła nad peronem kobieta zupełnie obnażona, a zarazem rozległ się trwożny okrzyk: „Rany Boskie, ratunku!”.

Zanim zdołano się zorientować, co jest przyczyną tego zjawiska, upłynęło kilka minut, dopiero rozpaczliwe krzyki będącej w niebezpieczeństwie niewiasty pobudziły służbę kolejową do akcji ratunkowej owej tajemniczej damy, której tylko dolną połowę ciała aż po łokcie, na których zwisnęła na ramach szyb, miała możliwość ujrzeć szersza galeria widzów.

Po kilku minutach jednakże zarządzono akcję ratunkową. Rozpostarto kożuch konduktorski na peronie, trzymany przez czterech pracowników kolejowych i na ten właśnie kożuch spadła tajemnicza niewiasta.

Jak się okazało, bohaterką sensacyjnej przygody była pątniczka, lat około 50-ciu, którą urzędnik inspekcji p. Nowicki zaprosił na nocleg do pokoju brygad konduktorskich. Widocznie jednak nocleg ten nie podobał się pątniczce, gdyż o godz. 2 w nocy wyszła przez okno na dach w bieliźnie, trzymając resztę odzieży w rękach. Z dachu drewnianego weszła niebacznie na dach szklany, który pod ciężarem załamała się i kobieta, w niezwykłej trwodze o życie zwisła nad peronem, zaczepiając się o druty telegraficzne.

Dodać należy, że wskutek powyższego incydentu dwa pociągi osobowe, stojące na stacji uległy opóźnieniu, gdyż wszyscy pasażerowie wylegli na peron, celem przyjrzenia się niezwykłemu widowisku.

Ale wskutek wzrastającej z każdym dniem drożyzny, wyplacona zaliczka na przyszłe pobory okazała się niewystarczającą. Postanowili więc sal. prowizyonści dalej starać się o poprawę swego losu, udając się tym razem do posłów Ch. D. Posłowie Gdyk i B. poparli rozpoczęte starania Z. L. N. i przyspieszyli pracę Rządu nad regulacją płacy prowizyonistów salinarnych. Zjechał do Wieliczki i do Bochni delegat Rządu p. Peplowski i badał położenie prowizyonistów salinarnych, a następnie przedłożył Rządowi odpowiednie sprawozdanie. Puszczono pogłoskę, że Rząd chce prowizyonistów sal. pokrzywdzić, że prowizyonistom z czasów austriackich ma zamiar wypłacić 75 proc. prowizji miesięcznej, a prowizyonistom z czasów polskich 100 proc. Nastąpiło oburzenie między starszymi prowizyonistami, którzy nie ufając tym razem ani usiłowaniom posłów Z. L. N., ani Ch. D., udali się do posłów P. P. S.

Posel Marek i Bobrowski udzieliwszy im najpierw reprimendy, że się zbyt natrętnie o poprawę swojego bytu Rządowi narzucają, kazali im siedzieć cicho, wstąpić do „organizacji”, głosować razem z towarzyszami na ich kandydatów i czekać, aż Rząd „statut zatwierdzi” — bo inaczej „wszystko popsuja” i kto wie, kiedy poprawę otrzymają.

Taką naukę od socjalistów przynieśli „delegaci”: „Bochenek, Daniec, Kolanowski i Kasprzycki i chcąc ją innym prowizyonistom do wiadomości po dać, zwołali na 27 zgromadzenie prowizyonistów wielickich łącznie z socjalistami i komunistami pod wodzą Czopora i Węgrzynka, na którym nastąpiło ogólne pojednanie się pod hasłem: „Kto da więcej — za tym będziemy głosowali”...

Z Jarosławia.

Jedną z tutejszych trafik przy ul. Grunwaldzkiej dzierżawi od lat kilkunastu niejaka panna Mieczysława Powroźnicka. O stosunkach majątkowych tej osoby wystarczy wspomnieć, że jest samoistną właścicielką pięknej willi i parceli budowlanej przy ul. 3-go Maja oraz piętrowej kamienicy w Rynku. Jako jedyną okoliczność do dzierżawy owej trafiki wysuwa to, że jest „sierotą” po austriackim pułkowniku. („Sierota” ma lat 30 kilka i jest Rusinką). Trafiki nie prowadzi sama, tylko na spółkę z pewnym żydkiem, który właściwie całym interesem sam zawiaduje. Wszelkie czynności kroki przez tut. inwalidów celem usunięcia p. Powroźnickiej spełzły na niczym, gdyż p. P. ma tak możnych protektorów tak w Jarosławiu w osobach pp. radców skarbowych Czabana i Issakowicza, jako też Krajowej Dyrekcji Skarbu we Lwowie, że kpi sobie ze wszystkich zanoszonych skarg, petycji i . d. Wkońcu przyrzeczono w tut. Dyrekcji Skarbu, że będzie rozpisany konkurs na dzierżawę, ale skończyło się tylko na obiecance i „niezaopatrzona sierota” p. M. P. wraz z żydem dalej prowadzą swą trafikę, cały przydział tytoniu zawsze puszczając na pasek.

W trafice tej wszystkiego bowiem można dostać oprócz tytoniu, stempli i marek, których z powodu małego procentu nie oplaci się im prowadzić. Pomimo wszelkie próby czynione ze strony tut. inwalidów i to 100 proc. niezdolnych do pracy okazały się bezskuteczne, więc na tej drodze zwracają się do odnośnych władz z prośbą o sprawiedliwe rozstrzygnięcie sprawy trafiki p. Powroźnickiej.

Kacik humorystyczny.

— Kiedy twój ślub, Marysiu?
— To niewiadomo jeszcze, proszę pani. Mój mówił, że da zaraz na zapowiedzi jak tylko uda mu się najpierwszy napad na jakiś bank.

PARTYE.

- K. P. K.
Idzie z tym, kto więcej da.
Kto zaszczyty da, honory.
No — i pomoc na wybory.
- P. S. L.
Zawsze ma wyraźny cel:
Zasad zdradzi swych połowę,
Byle z Państwa doina krowe
Mieć i łaskę „wyższych sfer”.
- N. P. R.
dla wyborczych pełnych kies
robi to, co
- P. P. S.
Tańczy, jak im gra Belweder.
„Wyzwolenie”
Widzi w „dziadku” objawienie
I spełnienie swoich żądz.
Z nimi idzie
- Okoń — „ksładz”
Stapińczycy
Zawsze wierni są „Levy”.
- Niemiec
W tym zespole marzeń szczyt
Widzi żądań swych spełnienie
Bliskie Polski powalenie.

DZIAŁ EKONOMICZNY.

CZY FIRMIE HANDLOWEJ NADANA BYĆ MOŻE NAZWA DOWOLNA? Wydział rejestrowy przy sądzie okręgowym w Łodzi odpowiada na powyższe pytanie przecząco, opierając się na przepisach dekretu o rejestrze handl., traktującym obszernie o firmach, handlujących jednoosobowo i w kilka osób łącznie. Wytyczną zasadą obowiązującego prawa o firmach jest niedopuszczenie do wprowadzania ogółu w błąd przez niewłaściwą nazwę przedsiębiorstwa co do przedmiotu lub zakresu działalności takowego albo co do stosunków jego właścicieli. Dlatego też obowiązkiem sędziego rejestrowego jest badać, czy zgłoszona do rejestru firma odpowiada przepisom prawnym i ścisła używanie nazw firmowych, niezgodnych z ustawą. Wychodząc z nakazu prawa niewprowadzania w błąd ogółu co do charakteru przedsiębiorstwa, nasz wydział rejestrowy odmówił zarejestrowania spółki utworzonej przez samych Łodzian pod nazwą „Polsko-rumuńskie towarzystwo transportowe. Jankiel R. i Ska” dodatek bowiem „Polsko-rumuńskie towarzystwo” nie jest usprawiedliwiony ani rzeczywistymi stosunkami współników, ani zakresem działalności przedsiębiorstwa, które, jak wynika z aktu spółkowego, ma na celu eksportowanie towarów nie wyłącznie do Rumunii, lecz również do innych krajów. Również nazwa „Polsko-rumuńska” nie znajduje usprawiedliwienia w narodowości współników, ani w siedzibie przedsiębiorstwa, znajdującego się w Łodzi, a nie mającego oddziału w Rumunii. Odmawiając zatwierdzenia nazwy firmy sędzia rejestrowy jednocześnie polecił wykreślić nie „nielegalną” dodatek w przyszłym wyznaczonym przez siebie czasokresu pod groźbą znacznej kary pieniężnej.

Ruch giełdowy.

Warszawa (PAT) Giełda warszawska. Milionówka trans. 1585, 4 i pół proc. Tow. kred. ziem. za 100 rubli sprzedaż 225 kupno 218, 4 i pół proc. Tow. kred. ziem. za 100 marek trans. 49 i pół 49 i jedna czwarta. 5 proc. m. Warszawy sprzedaż 245 kupno 238. Waluty: Dolary Stanów Zjednoczonych trans. 8525 8675 7600 sprzedaż 8620 kupno 8580, Dolary kanadyjskie trans. 8550, Floreny holenderskie 3550, Franki francuskie trans. 666 668 i pół, 668, Korony czeskie 275, Marki niemieckie 635 630. Czeki: Gdańsk trans. 6'05 5'50 sprzedaż 5'65 kupno 5'35, Belgia trans. 6'35 6'83 6'32 sprzedaż 6'35 6'29, Berlin trans. 6'10 6'20 5'50 sprzedaż 5'65 kupno 5'35, Londyn trans. 38400 38850 38600 sprzedaż 38750 kupno 38450.

Zurych (PAT) Zamknięcie giełdy. Berlin 0'30 i pół, Holandia 204'75, Nowy Jork 526, Londyn 23'45, Paryż 40'15, Medyolan 22'85, Praga 17'30 Budapeszt 27 i pół, Zagrzeb 1'35, Sofia 3'00, Warszawa 0'06, Wiedeń 0'00 i trzy czwarte, Austr. korona stempl. 0'00 i siedem ósmych.

Nadesłane.

(Za tę rubrykę redakcja nie odpowiada.)

I. I. erownik kursu koncertowego w konserwatorium lwowskim
Prof. Robert Posselt

przyjmie uczniów na wyższy kurs gry skrzypcowej.

Ul. Studencka 25, l. p. Od 3 aj do 4-tej po poł.

C. K. W. Nr. 41

8/22

Obwieszczenie.

Przewodniczący Okręgowej Komisji wyborczej Nr. 41 Kraków Miasto na zasadzie postanowienia art. 20 L. 10 ordynacji wyborczej do Sejmu z dnia 20 lipca 1922 Nr. 66 poz. 590 Dziennika ustaw państwa, podaje do publicznej wiadomości, że skład Okręgowej Komisji wyborczej Nr. 41 Kraków Miasto jest następujący:

Przewodniczący: **Dr. Jan Szwarzenberg-Czerny**, wiceprezes sądu okręgowego w Krakowie.

Zastępca Przewodniczącego: **Adam Szcherba**, sędzia okręgowy w Krakowie.

Członkowie:

- 1) **Tadeusz Przeorski**, radca Magistratu.
- 2) **Inż. Józef Sare**, wiceprezydent miasta Krakowa.

- 3) **Dr. Julian Gertler**, adwokat.
- 4) **Dr. Karol Lewandowski**, adwokat.
- 5) **Dr. Józef Rosenzweig**, adwokat.

Zastępcy członków:

- 1) **Kazimierz Sarnecki**, sekretarz Magistratu.
- 2) **Dr. Piotr Wielgus**, wiceprezydent miasta Krakowa.

- 3) **Floryan Popiel**, adwokat.
- 4) **Tadeusz Epstein**, Prezydent Izby handlowej i przemysłowej.
- 5) **Dr. Wiktor Kuźniar**, Radca miejski.

Kraków, dnia 30 sierpnia 1922.

Przewodniczący Okręgowej Komisji wyborczej Nr. 41:

4859 **Dr. Jan Szwarzenberg Czerny mp.**

Wystawiamy na TARGACH WSCHODNICH

Pawilon Główny, miejsce 2560.

Zakłady Elektryczne „Vertex”
Warszawa, Marszałkowska 98. 4790

